

specialists. The expediency of actualizing and developing the entrepreneurship of future graphic design specialists in professional training is substantiated according to a number of dimensions, covering the individual and personal characteristics of students of higher design education, communication skills and leadership qualities, as well as other specific areas, such as, for example, the environment (recognition of opportunities, organization and implementation of innovative solutions).

Key words: professional training, design education, entrepreneurial education, entrepreneurship, youth entrepreneurship, entrepreneurial competence, creative thinking.

УДК 372.82;327

Джиці Тао

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
ORCID ID 0000-0002-1506-2197

Юлія Бурцева

Донецький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти
ORCID ID 0000-0003-1859-7493
DOI 10.24139/2312-5993/2024.04/065-076

ЗМІНА ПАРАДИГМИ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ У ФОРМУВАННІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ЧЕРЕЗ ВПЛИВ ПОЛІКУЛЬТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА ГЛОБАЛЬНИХ ПРОЄКТІВ (НА ПРИКЛАДІ ПРОЄКТУ «ОДИН ПОЯС-ОДИН ШЛЯХ»)

У статті розглядається зміна парадигми компетентнісного підходу у формуванні майбутніх вчителів під впливом полікультурного середовища глобальних проєктів, зокрема на прикладі проєкту «Один пояс-один шлях». Звернено увагу на те, що у сучасному світі, де глобалізація і полікультурність стають нормою, освітні системи повинні адаптуватися до нових викликів та вимог. Автори досліджують, як полікультурні проєкти можуть сприяти розвитку компетенцій у майбутніх вчителів, зокрема таких як міжкультурна комунікація, адаптивність, критичне мислення та співробітництво. Обґрунтовується, що глобальні та регіональні проєкти об'єднують різні країни і культури, створюючи унікальні можливості для освітніх обмінів та співпраці. Учасники проєктів отримують можливість працювати у різних культурних контекстах, що сприяє розвитку їх професійних і особистісних компетенцій. У статті аналізуються конкретні випадки оновлення змісту освіти у зв'язку із участю країни в проєкті «Один пояс-один шлях», що ілюструє, як полікультурне середовище впливає на підготовку вчителів. Стаття підкреслює важливість переосмислення традиційних методів підготовки педагогів та впровадження нових, інноваційних підходів, які враховують глобальні тенденції та виклики. Обґрунтовується, що зміна парадигми компетентнісного підходу у формуванні майбутніх вчителів через вплив полікультурного середовища глобальних проєктів, є необхідним кроком для забезпечення високої якості освіти у сучасному світі. В статті пропонується бачення авторів щодо можливих нових методів підготовки вчителів, а також алгоритм впровадження змін у підготовку вчителів у зв'язку із переосмисленням змісту компетентнісного підходу в новітніх умовах.

Ключові слова: компетентнісний підхід, підготовка вчителів, підвищення кваліфікації, полікультурне середовище, методи навчання, професіоналізація вчителів, новітнє освітнє середовище.

Постановка проблеми. У сучасному світі, який стає все більш глобалізованим та взаємозалежним, дослідження готовності вчителів до формування полікультурної компетентності набуває особливої актуальності. Глобальні та регіональні економічні проекти, такі як «Один пояс-один шлях», кардинально змінюють підходи та вимоги до підготовки фахівців різних спеціальностей та рівнів освіти, а відповідно – і до вчителів, котрі забезпечують цю підготовку. Зараз світова педагогічна наука намагається переосмислити як саме глобальні та регіональні проекти впливають на освітні системи. Зрозуміло, що тенденції глобалізації та цифровізації лише посилять актуальність досліджень компетентнішого підходу крізь призму усвідомлення різних культурних середовищ тих країн, що взаємодіють економічно. Доведеться шукати нові освітні технології та враховувати полікультурні особливості під час підготовки фахівців. І вчителі мають бути до цього готовими.

Глобалізація створює нові виклики та можливості для освітніх систем. Вона сприяє інтернаціоналізації освіти, збільшенню мобільності здобувачів освіти та вчителів, а також інтеграції нових технологій у навчальний процес. Це вимагає від вчителів не лише володіння предметними знаннями, але й вміння працювати в полікультурному середовищі, розуміти глобальні процеси та використовувати міжнародний досвід у своїй діяльності.

Мета статті полягає у дослідженні того, як саме змінюється освітня парадигма компетентнісного підходу в навчанні під впливом глобальних економічних проектів, і як це впливає на підготовку вчителів.

Виклад основного матеріалу. Вплив економічних проектів на підготовку вчителів не можна недооцінювати, хоча на перший погляд може здаватися, що це процеси з різних лощин функціонування держав. Глобальні та регіональні економічні проекти, такі як «Один пояс-один шлях», суттєво впливають на підходи до підготовки вчителів. Вони стимулюють розвиток нових методик навчання, орієнтованих на міжкультурну взаємодію та співпрацю. Такі проекти створюють можливості для обміну досвідом між різними країнами, розвитку спільних освітніх програм та підвищення рівня кваліфікації вчителів (Chen Syue, Tsiyu Minfen, 2018, с. 50).

Така ситуація висуває нові вимоги до вчителів. У сучасному світі вчителі повинні бути готовими до роботи в умовах культурного різноманіття. Це вимагає від них володіння не лише предметними

знаннями, але й міжкультурною компетентністю. Вони повинні вміти створювати навчальне середовище, в якому поважаються культурні відмінності, стимулюється критичне мислення та розвиваються навички міжкультурної комунікації (Яценко, 2021). Міжкультурна компетентність розглядається в контексті цього дослідження як здатність ефективно взаємодіяти з людьми різних культур. Вона включає знання про інші культури, розуміння культурних відмінностей, а також навички та установки, що сприяють міжкультурній комунікації. В сучасному світі, де кордони між країнами стають все більш прозорими, а міграція та міжнародна співпраця – звичними явищами, міжкультурна компетентність стає невід'ємною частиною професійної компетентності вчителя.

Логічним тоді виявляється продовження думки, що для підготовки вчителів до роботи в умовах глобалізації та широкої регіоналізації необхідно використовувати нові методи та підходи. Це можуть бути міжнародні стажування, участь у спільних проектах, онлайн-курси, тренінги з міжкультурної комунікації тощо. Будь-які методи, що дозволяють інтегрувати в навчальні програми курси, присвячені глобальним проблемам та міжкультурній взаємодії, на чому зараз наголошують всі країни-учасники проекту «Один пояс – один шлях» (Educational Initiatives for Joint Construction of the “Belt and Road”, 2019).

Проект «Один пояс-один шлях» (Belt and Road Initiative - BRI) є глобальною ініціативою, яка охоплює багато країн і регіонів. В рамках цього проекту відбувається активний обмін культурними, економічними та освітніми ресурсами, що створює унікальні можливості для розвитку полікультурної освіти. Передбачається, що розбудова проекту триватиме до 2040 року, а строки його використання та форми визначать у подальшому. Це означає, що найближчі п'ятнадцять років та у подальшому на невизначений строк існуватиме гостра потреба у вчителях, які мають забезпечити підготовку майбутніх фахівців зі сформованою полікультурною компетентністю. Досвід, який набувається зараз у зв'язку із реалізацією BRI є важливим не тільки для регіону, де впроваджується проект, а і для всього світу. Наприклад для України він може бути важливим у зв'язку із євроінтеграцією, коли країні доведеться економічно та культурно адаптуватися до вимог країн ЄС.

Якщо звернутися до вже наявного досвіду підготовки вчителів через вплив полікультурного середовища в межах освітніх процесів, які

пов'язані із реалізацією BRI, то вже наявні певні наробки. Так, частина вищих навчальних закладів з підготовки вчителів Китаї включила в освітні програми курс, який має за мету роз'яснювати специфіку викладання враховуючи потреби реалізації BRI (Facts and Figures: Educational opening up to provide services for the Belt and Road, 2019).

Зазначений курс робить акцент на філософії розвитку, щоб вказати як на значення освіти для майбутнього, так і на принципи, які лежать у основі філософії BRI як нового Шовкового шляху, зосереджуючись на таких концепціях і принципах:

1. Китайський інфраструктуралізм – нова китайська модель розвитку – «жорстка» та «м'яка» сила, інфраструктура її розвитку:

- (i) дороги, залізниця та порти, транспортні вузли
- (ii) мережі знань, «передача технологій» та послуги
- (iii) відносини між людьми (обмін освітою та ідеями);

2. Філософія відкритості – економіка (торгівля), суспільство (освіта, наука, туризм), філософія (міжкультуралізм, світова дипломатія), ОА (Open Access – відкритий доступ), відкрита наука, відкрита освіта;

3. Взаємозв'язок – оцифрування, швидкість і стиснення, новий цифровий Шовковий шлях 5G;

4. Євразія як геополітична концепція;

5. Китай як нова технодержавна, заснована на AI (artificial intelligence – штучний інтелект), 5G, ML (machine learning – машинне навчання), квантових обчисленнях тощо;

6. Цивілізаційна держава та цивілізаційний діалог і навчання та майбутнє людства;

7. Комунікаційна та медіамодель освіти: Зміст, Код, Інфраструктура з розрізненням даних, інформації, знань та мудрості;

8. «Освіта майбутнього» – аналіз філософських наративів (марксистських, конфуціанських, ліберальних), які складають китайську мрію та мрії про майбутнє (зелену мрію, мрію світової дипломатії, мрію про космос, мрію про науку та мрію про біоінформаційне становлення). Це спроба побудувати філософський підхід до китайської мрії через аналіз наративу (нарратології) та BRI, підкреслюючи майбутнє значення освіти як нового культурного та економічного еволюційного розвитку, можливо, останнього етапу, який обов'язково є спекулятивним та уявним (Peters, Oladele, Green, Samilo, Amina, Tesar, 2020).

Не можна сказати, що запропонований курс є єдиним та сталим алгоритмом підготовки вчителів. Навчальні заклади можуть впроваджувати його або створювати власні освітні програми для підготовки вчителів за схожою структурою, де ключовою є модель розвитку суспільства, яка спирається на еволюцію економіки з неявними історичними, але не незмінними етапами від сільського господарства до промисловості та послуг – індустріального та постіндустріального капіталізму – з освітою та автоматизацією як завершальними етапами (Han, Ye, 2017). Передбачається періодичний перегляд подібних курсів, отже, BRI – це проект, який триватиме до 2040 року. Важко чітко визначити, як BRI буде виглядати на той момент, або навіть за п'ять років.

Політика Китаю в галузі освіти під впливом реалізації BRI вже зазнала важливих змін у цей період разом із підйомом економічних показників, а також світовими тенденціями. На думку управлінців-освітян освіта має бути концептуалізована як частина більшого пакету соціальної політики, спрямованої на трансформацію ширшого світогляду суспільства, що відображає трансформаційний характер китайської держави за останні роки. Три політичні документи були покладені в основу внутрішньої перебудови освітньої політики, що підкреслюють важливість освіти для впровадження BRI.

1. –2015 Бачення та дії щодо спільного будівництва Економічного поясу Шовкового шляху та Морського Шовкового шляху 21-го століття.
2. –2016 Думки щодо роботи з відкриття освіти в нову еру.
3. –2016 Освітній план дій для ініціативи «Один пояс, один шлях» (Facts and Figures: Educational opening up to provide services for the Belt and Road, 2019).

Хоча вони досі чинні, в них було внесено суттєві зміни у зв'язку із всесвітньою пандемією COVID-19, технологічними проривами у галузях застосування штучного інтелекту та машинного навчання (Bo, 2018).

Враховуючи перелічені зміни виникає дискусія, наскільки компетентнісний підхід у підготовці вчителів здатний забезпечити їх успішну роботу в сучасних умовах, чи має він змінитися та бути переосмисленим в сучасному світі, глобальному освітньому просторі.

Можна сказати, що традиційний компетентнісний підхід у формуванні вчителів наголошує на важливості культивування навичок і компетенцій, необхідних для успіху в глобалізованому світі (Бутенко,

Спринь, Мацейко, с. 117). Такий підхід передбачає підготовку педагогів із міжкультурними компетенціями, навичками міжкультурного спілкування та здатністю бути успішними та ефективними в освітній парадигмі, що постійно розвивається (Дубасенюк, 2010, с. 11). Зосереджуючись на партнерстві та багатосторонній співпраці між педагогами, а також педагогами та учнями, ця модель підготовки вчителів має на меті покращити підготовку на засадах освіти впродовж життя, розвиток навичок та міжкультурне спілкування серед освітян (Кубіцька, 2016, с. 89-90).

Відповідно до цілей глобального навчання, створення центрів міжкультурної компетенції має вирішальне значення для виховання викладачів, які мають глобальну компетентність і здатні покращувати результати викладання та навчання (Kalashnyk et al . (2024). Більше того, традиційний компетентнісний підхід підкреслює важливість забезпечення навчання міжкультурним проблемам, подолання розриву у спілкуванні між вчителями та учнями, а також покращення розвитку вчителів під час їх власного безперервного професійного навчання для забезпечення ефективного лідерства й успіху в глобальному масштабі (Воробйова, 2019). Цей підхід не тільки узгоджується з парадигмою Гумбольдта, але й підтримує такі ініціативи, як BRI, наголошуючи на міжкультурному обміні та міжкультурній комунікації як на основних компонентах педагогічної освіти (Chen Syue, Tsiyu Minfen, 2018; Peters, Oladele, Green, Samilo, Amina, Tesar, 2020). Зрештою, інтегруючи міжкультурні компетенції в програми підготовки вчителів, навчальні заклади можуть створити мовне середовище, яке сприятиме позитивному ставленню та індивідуальним підходам до навчання, що сприятиме цілісному розвитку вчителя та успіху учнів (Bo, 2018).

Значну роль у формуванні компетентнісного підходу у формуванні вчителя відіграє полікультурне середовище глобальних проектів. Як підкреслюють науковці, успіх у мультикультурному середовищі є вирішальною навичкою для ефективних лідерів у глобальному масштабі (Кубіцька, 2016). У цьому контексті висококваліфіковані професори з міжкультурними навичками та міжкультурними компетенціями є важливими для процвітання в міжнародній освітній парадигмі (Яценко, 2021; Peters, Oladele, Green, Samilo, Lv, Amina, Tesar, 2020).

Створення Міжнародних бізнес-центрів (IBC), спеціально орієнтованих на глобальні цілі навчання, підкреслює необхідність того, щоб викладачі були глобально компетентними, щоб покращити результати викладання та навчання, а також розвиток студентів і викладачів (Educational Initiatives for Joint Construction of the “Belt and Road”, 2019). Крім того, прагнення до міжкультурного обміну, прикладом якого є участь Китаю в таких ініціативах, як «Один пояс, один шлях», підкреслює важливість міжкультурного спілкування та партнерства для сприяння підприємницькому навчанню та розвитку навичок у різноманітних культурних ландшафтах (Jiang, Shi, 2019). Загалом, інтеграція міжкультурного розуміння в програми підготовки вчителів має вирішальне значення для підготовки викладачів до розвитку та процвітання в мультикультурному освітньому середовищі, що зрештою сприяє глобальним компетенціям, необхідним у сучасному освітньому середовищі (Facts and Figures: Educational opening up to provide services for the Belt and Road, 2019).

Реалізація нової парадигми компетентнісного підходу для майбутніх учителів представляє собою поєднання викликів і можливостей. Однією з помітних можливостей є потенціал для культивування міжкультурної компетентності на тлі розширення міжкультурних і міжетнічних зв'язків в Україні та інших країнах, зокрема в контексті глобальних і регіональних економічних проектах, таких як «Один пояс, один шлях», метою якого є посилення взаємозв'язку та співпраці між регіонами.

Акцент на систематичне заохочення міжкультурної компетентності як для учнів середньої школи, так і для студентів університетів підкреслює важливість підготовки педагогів до орієнтування в різноманітних культурних ландшафтах. Однак виникає значна проблема, пов'язана з необхідністю покращити поточні навчальні плани та адаптувати навчальні програми для майбутніх вчителів іноземної мови, математики, інформатики, географії тощо, щоб узгодити їх із оновленим змістом компетентнісного підходу. Ширший контекст глобального зв'язку та міжкультурного обміну підкреслює важливість підготовки майбутніх педагогів до ефективного залучення різноманітних точок зору та сприяння міжкультурному розумінню.

Крім того, проблеми, пов'язані з впровадженням навчання грамотності, такі як обов'язковість співпраці, зміцнення довіри та рівноправної участі вчителів і учнів, додають ще один рівень

складності до інтеграції компетентнісного підходу в освіту вчителів. Ці проблеми ще більше підкреслюють, потреба в тому, щоб педагоги сприймали відкритість до змін, рефлексивні практики та підходи до співпраці, водночас орієнтуючись на часові обмеження, які можуть перешкоджати всебічному засвоєнню нових методів навчання.

Якщо говорити про нові методи підготовки учнів, яким мають оволодіти вчителі в сучасних умовах та у зв'язку із розвитком глобальних і регіональних проектів, то мова, на нашу думку має йти про такі:

- проектне навчання: залучення вчителів та учнів до реальних проектів, зокрема міжнародних, які сприяють розвитку практичних навичок та міжкультурної взаємодії;

- міжнародні стажування та обміни: надання можливостей для участі у міжнародних стажуваннях, обмінах та конференціях, що дозволяє вчителям здобути досвід роботи в різних культурних контекстах;

- онлайн-навчання та дистанційні курси: використання онлайн-платформ для навчання і обміну знаннями, що робить освіту доступнішою та гнучкішою;

- інтеграція глобальних проблем у навчальні програми: включення до навчальних планів тем, пов'язаних зі сталим розвитком, екологією, правами людини та іншими глобальними викликами;

- інтерактивні методи навчання: використання інтерактивних технологій, таких як симуляції, рольові ігри, дискусії та дебати, які сприяють розвитку критичного мислення та комунікативних навичок;

- професійні спільноти: заохочення вчителів до участі в професійних спільнотах і мережах, де вони можуть обмінюватися досвідом, ресурсами та підтримкою (Бутенко, Спринь, Мацейко, 2024; Дубасенюк, 2010; Хить, 2019; Chen Syue, Tsiyu Minfen, 2018; Kalashnyk et al., 2024; Peters, Oladele, Green, Samilo, Lv, Amina, Tesar, 2020).

Таким чином, зміна змісту компетентнісного підходу у підготовці майбутніх вчителів під впливом глобалізації та міжнародних проектів вимагає інтеграції нових вимог і методів, що сприятиме формуванню вчителів, здатних ефективно працювати в глобалізованому та полікультурному середовищі. В свою чергу це можна реалізувати на практиці тільки через впровадження змін у навчальні програми. Вважаємо, що такі зміни доцільно було б здійснювати за наступним алгоритмом:

1. Аналіз потреб: проведення аналізу потреб у сфері освіти для визначення ключових компетентностей, які необхідні сучасним вчителям в певній країні чи регіоні.

2. Розробка на основі результатів аналізу потреб нових курсів і модулів: створення курсів, орієнтованих на розвиток глобальної свідомості, міжкультурної компетентності та володіння ІКТ, застосування машинного навчання, усвідомленого та відповідального використання технологій штучного інтелекту, формування навичок он-лайн самонавчання.

3. Підвищення кваліфікації викладачів щодо викладання зазначених нових курсів і модулів: організація тренінгів та семінарів для викладачів педагогічних вузів/ закладів освіти, які здійснюють підвищення кваліфікації вчителів; організація періодичного навчання вчителів, що допоможе їм адаптуватися до нових вимог і методів; методична допомога у підвищенні кваліфікації вчителів.

4. Партнерство з міжнародними організаціями: співпраця з міжнародними освітніми організаціями для впровадження кращих практик та обміну досвідом; постійний саморозвиток, зокрема і засобами науково-комунікативних заходів.

Висновок. Таким чином, дослідження готовності вчителів до формування міжкультурної компетентності є надзвичайно актуальним у сучасному світі. Глобалізація та економічні проекти створюють нові виклики та можливості для освітніх систем, що вимагає від вчителів нових знань, навичок та установок. Тільки підготувавши вчителів до роботи в полікультурному середовищі, ми зможемо забезпечити високу якість освіти та підготувати учнів до життя у глобалізованому світі.

Інтеграція полікультурного середовища глобальних проектів у систему підготовки майбутніх вчителів сприятиме їхньому професійному зростанню і підвищенню рівня компетентності, що в свою чергу позитивно вплине на якість освіти в умовах глобалізації. Зміна змісту компетентнісного підходу у формуванні майбутніх вчителів під впливом глобалізації та міжнародних проектів передбачає нові вимоги та методи підготовки. Глобалізація та міжнародні проекти, такі як «Один пояс-один шлях», суттєво впливають на освітні системи, вимагаючи адаптації навчальних програм і методик до нових реалій. Можна також зазначити, що зміна парадигми компетентнісного підходу підготовки вчителів є неминучою у зв'язку із процесами глобалізації, «стирання» кордонів, розвитку технологій машинного навчання, штучного інтелекту,

пришвидшення застарівання знань, розвитку дистанційної та он-лайн освіти тощо. Всі ці напрями мають бути враховані та знайти своє відображення в новій парадигмі компетентнісного підходу підготовки майбутніх вчителів.

ЛІТЕРАТУРА

- Бутенко, Н., Спринь, О., Мацейко, І. (2024). Забезпечення компетентнісного підходу в підготовці вчителя біології як педагогічна проблема. *Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Теорія та методика навчання природничих наук*, 6, 116-123. (Butenko, N., Sprin, O., Maceiko, I. (2024). Ensuring a competency-based approach in biology teacher training as a pedagogical problem. *Scientific notes of Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsiubynskyi. Series: Theory and teaching methods of natural sciences*, 6, 116-123).
- Воробйова, О. М. (2019). Нормативно-правове забезпечення компетентнісного підходу в підготовці вчителя біології. *Імідж сучасного педагога*, 6 (189), 14-17. (Vorobyova, O. M. (2019). Normative and legal provision of the competence approach in biology teacher training. *The image of a modern teacher*, 6 (189), 14-17).
- Дубасенюк, О. А. (2010). Компетентнісний підхід у професійній підготовці вчителя. *Формування естетичної компетентності особистості засобами народознавства*. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, сс. 10-16. (Dubasenyuk, O. A. (2010). Competency approach in professional teacher training. *The formation of the aesthetic competence of the individual by the means of ethnology*. Zhytomyr: Publication of ZhDU named after I. Franka, ss. 10-16).
- Кубіцька, М. (2016). Компетентнісний підхід у професійній підготовці вчителя. *Освітологічний дискурс*, 1 (13), 88-93. <https://od.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/download/344/295/926> (Kubitska, M. (2016). Competency approach in professional teacher training. *Educational Discourse*, 1 (13), 88-93/ <https://od.kubg.edu.ua/index.php/journal/article/download/344/295/926>).
- Охріменко, Л. (2023). Використання компетентнісного підходу при підготовці майбутніх учителів трудового навчання до вивчення історії українського костюма. *Молодь і ринок*, 10 (218). DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.290824> (Okhrimenko, L. (2023). The use of the competence approach in the preparation of future teachers of labor education to study the history of Ukrainian costume. *Youth and the market*, 10 (218). DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.290824>).
- Хить, Р. (2019). Основні педагогічні засади компетентнісного підходу сучасного вчителя математики у вищій школі в процесі професійного становлення. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, 62, Т. 1. http://pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2019/62/part_1/8.pdf (Hit, R. (2019). The main pedagogical principles of the competence approach of a modern teacher of mathematics in higher education in the process of professional formation.

- Pedagogy of creative personality formation in higher and secondary schools*, 62, T. 1. http://pedagogy-journal.kpu.zp.ua/archive/2019/62/part_1/8.pdf
- Яценко, С. (2021). *Феномен компетентності майбутнього вчителя в контексті сучасних парадигм*. DOI: <https://doi.org/10.52256/2710-3560.95.2021.26> (Yatsenko, S. (2021). *The phenomenon of future teacher competence in the context of modern paradigms*. DOI: <https://doi.org/10.52256/2710-3560.95.2021.26>).
- Bo, P. (2018). China, Global Governance, and Hegemony: Neo-Gramscian Perspective in the World Order. *Journal of China and International Relations*, 6 (1), 48–72. doi:10.5278/ojs.jcir.v6i1.2363
- Chen Syue, Tsiyu Minfen (2018). Opportunities and challenges in promoting the «One belt, one road» initiative in China. *Journal of CREATIVE Economy*, 8, 49-53.
- Educational Initiatives for Joint Construction of the “Belt and Road”* (2019). Retrieved from http://www.moe.gov.cn/srcsite/A20/s7068/201608/t20160811_274679.html.
- Han, S., & Ye, F. (2017). China’s education policy-making: A policy network perspective. *Journal of Education Policy*, 32 (4), 389–413. doi:10.1080/02680939.2017.1291998
- Jiang, T., & Shi, L. (2019). The Way of the International Cooperation of Higher Education Under the Strategy of “The Belt and Road. *Science Journal of Education*, 7 (3), 73–80. doi:10.11648/j.sjedu.20190703.12
- Kalashnyk, et al. (2024). Challenges In The Professional Development Of Public Servants Amid New Realities In Adult Education: Conceptualization Of Competence And System Approaches. May 2024. *Rēzeknes Tehnoloģiju akadēmija*. <https://doi.org/10.17770/sie2024vol2.7815>
- Facts and Figures: Educational opening up to provide services for the Belt and Road*. (2018). Retrieved from http://en.moe.gov.cn/Specials/Review/Facts_2147443481/201806/t20180626_341024.html.
- Ministry of Foreign Affairs, People’s Republic of China*. (2019). Keynote Speech at the Opening Ceremony of the Second Belt and Road Forum for International Cooperation. Retrieved from: https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/t1658424.shtml.
- Peters, M., Oladele, O. M., Green, B., Samilo, A., Lv, H., Amina, L., ... Tesar, M. (2020). Education in and for the Belt and Road Initiative: The Pedagogy of Collective Writing. *Educational Philosophy and Theory*, 52 (10), 1040–1063. <https://doi.org/10.1080/00131857.2020.1718828>

SUMMARY

Zhiqi Dao, Yulia Burtseva. Changing the competence approach paradigm in the future teachers’ formation due to the multicultural environment influence of global projects (on the example of the "One Belt One Road" project).

The article examines the paradigm shift of the competence approach in the formation of future teachers under the influence of the multicultural environment of global projects, in particular on the example of the One Belt One Road project. Attention is drawn to the fact that in the modern world, where globalization and multiculturalism are becoming the norm, educational systems must adapt to new challenges and requirements. The authors explore how multicultural projects can promote the development of competencies in future teachers, including intercultural communication, adaptability, critical thinking, and collaboration.

It is argued that global and regional projects unite different countries and cultures, creating unique opportunities for educational exchanges and cooperation. Project participants get the opportunity to work in different cultural contexts, which contributes to the development of their professional and personal competencies. The article analyzes specific cases of updating the content of education in connection with the country's participation in the One Belt One Road project, which illustrates how a multicultural environment affects teacher training.

The article emphasizes the importance of rethinking traditional methods of teacher training and introducing new, innovative approaches that take into account global trends and challenges. It is substantiated that the paradigm shift of the competence approach in the formation of future teachers due to the influence of the multicultural environment of global projects is a necessary step to ensure high quality education in the modern world. The article offers the vision of the authors regarding possible new methods of teacher training, as well as an algorithm for introducing conspiracies into teacher training in connection with rethinking the content of the competency approach in modern conditions.

Key words: competence approach, teacher training, professional development, multicultural environment, teaching methods, professionalization of teachers, modern educational environment.

УДК 373.6.016.]:37

Лариса Ланова

Вінницький державний університет імені Михайла Коцюбинського

ORCID ID 0009-0004-2300-8344

DOI 10.24139/2312-5993/2024.04/076-083

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВТЕХНОЛОГІЙ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД

У статті висвітлено деякі спекти підготовки майбутніх учителів технологій до професійної діяльності. Здійснено аналіз теоретичних досліджень вітчизняних науковців з даної проблеми, а також практичного досвіду вітчизняних науковців-практиків. Авторкою розкрито сучасні вимоги щодо підготовки майбутніх учителів (мотивоване навчання, формування інтересу до обраної професії, наявність інформаційно-освітнього середовища тощо). Встановлено, що професійна компетентність підготовки майбутнього вчителя технологій має здійснюватися на основі системного та компетентнісного підходів із забезпеченням акмеологічного і особистісно-орієнтованого типу побудови освітнього процесу.

Визначено перспективи подальших наукових досліджень, що полягають у виокремленні та обґрунтуванні етапів підготовки майбутніх учителів технологій до інноваційної професійної діяльності, а також в окресленні шляхів їх реалізації.

Ключові слова: учителі технологій, підготовка майбутніх учителів, професійна компетентність.

Постановка проблеми. Стрімкі глобалізаційні процеси сприяють появі нових викликів, які вносять зміни в соціально-економічне, інформаційне і гуманітарне життя суспільства. Вони провадять також до кардинальних змін у сучасній системі вищої освіти України. Нині,